

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **M.K., X**, zast. Censitio s.r.o., sídlem Praha 4, Ratajova 1113/8, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2014 čj. 32320/13/5000-14101-706486 a ze dne 2. 1. 2014 čj. 32321/13/5000-14101-706486, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á .

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení n e p ř i z n á v á .

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 28. 2. 2014 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2014 čj. 32320/14/5000-14101-706486 a ze dne 2. 1. 2014 čj. 32321/13/5000-14101-706486, kterými byla zamítnuta odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům na daň z příjmů fyzických osob za rok 2008 a 2009 a tato prvostupňová rozhodnutí potvrzena.

Napadeným rozhodnutím je vytýkáno porušení zásady volného hodnocení důkazů a neúplné dokazování pro neprovedení žalobcem navrhovaných důkazních prostředků. Porušení zásady volného hodnocení důkazů je spatřováno v zaujatém hodnocení důkazních prostředků a rozporu kontrolního zjištění se spisem. Hodnocení důkazů je logickým postupem, a pokud by nastal logický rozpor, musel by se odstranit novým hodnocením všech získaných informací. To žalobce konkrétně vztahuje ke zprostředkování provedené P.K.. Žalobce nesdílí názor žalovaného, že je nestandardní, aby zaměstnanec K. zajišťoval zprostředkování pro žalobce. V té souvislosti je odkazováno na faktury vystavené K. a jeho daňová přiznání, kdyby zprostředkování nebylo, nemohl by žalobce nakoupit od společnosti K+K Brilice-GIGANT skot. V tom ohledu je odkazováno na svědeckou výpověď K.. Ten měl všechny rozhodovací pravomoci ve výběru obchodních partnerů. V tomto smyslu se vyjádřil K., kterému označená společnost patří. Žalobce dále poukazuje na daňové doklady vystavené společností CITY LEAS s.r.o. na jméno společností TADORNA s.r.o. a ALISY s.r.o., dle kterých bylo prokázáno poskytnutí zprostředkování ze strany Ing. K.a Ing. Ch.

Zprostředkování zajišťované I.Ch. prokazují výpovědi B.D., F.S., J.K., P.K., P.N. a V.S.. Svědci sice přímo neuvedli jméno Ch., ale je patrné, že na sjednávání obchodů se podílela žena. Tvzení žalobce podporuje svědecká výpověď L.Č. a vlastní výpověď I.Ch.

K daňovým dokladům vystaveným společností CITY LEAS s.r.o. se uvádí, že na tuto společnost znějí daňové doklady vystavené Ch. pro žalobce. Fakturované částky byly hrazeny v hotovosti.

Neúplnost dokazování je spatřována v tom, že nebyl proveden důkaz trestním spisem P.K.. Dokumenty ve spise založené by prokázaly žalobcovo tvrzení. Nerespektování důkazního prostředku je procesním pochybením ovlivňujícím zákonnost napadeného rozhodnutí.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K volnému zhodnocení důkazů poukázal na úpravu § 8 daňového řádu, správce daně není vázán žádnými stanovenými pravidly o míře důkazů potřebných k prokázání určité skutečnosti, či jejich věrohodnosti. Prověřuje se každý jednotlivý důkaz a následně se učiní závěr o úplnosti provedeného dokazování a potřebě dokazování doplnit. Následuje hodnocení důkazů jednotlivě ve svém souhrnu. Faktury předložené K. nelze považovat za důkazy prokazující, že ke zprostředkování obchodů skutečně došlo. K. uvedl, že K. obchody sjednával, avšak jako zaměstnanec nikoli jako zprostředkovatel. Nelze proto přisvědčit žalobci, že poskytnutí zprostředkovatelských služeb K. bylo prokázáno. Ohledně zprostředkovatelských služeb, které měla poskytnout Ch., nejsou uvedeny žádné nové skutečnosti. To se vztahuje i k daňovým dokladům vystaveným společností CITY LEAS. Tato společnost se správcem daně nekomunikuje, nepodává daňová přiznání. Ch. podle vysvětlení podané policií vyhotovila faktury na fiktivní příkaz K. a byla si vědoma toho, že faktury sloužily k trestné činnosti. Faktury byly opatřeny falešným razítkem a podpisem. Důkazy pořízené policií mohou obstát ve světle zásady volného hodnocení důkazů.

Žalobce v průběhu celého daňového řízení neprokázal, za co konkrétně uplatněné náklady vynaložil, jaké konkrétní služby mu byly ve skutečnosti poskytnuty, neprokázal, zda mu byly fakticky poskytnuty ve fakturovaném rozsahu a neprokázal ani přímou návaznost uplatněných nákladů s konkrétními zdanitelnými příjmy.

Ze spisů finančních orgánů vyplynuly následující podstatné skutečnosti.

U žalobce byla zahájena dne 21. 10. 2010 kontrola daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2008 a 2009. Při kontrole bylo zjištěno, že společnost CITY LEAS nevystavila doklady předložené žalobcem. Tyto doklady neeviduje. Se správcem daně nekomunikuje, nepodává daňová přiznání k dani z přidané hodnoty, jako plátce daně není registrována, jednatelka společnosti Ch. se správcem daně nekomunikuje, P.K. účetnictví nevede a nebylo možno ověřit, zda pro žalobce zprostředkoval jeho obchody.

Pro žalobce byla dne 11. 4. 2011 vydána výzva, ve které jsou specifikovány pochybnosti správce daně o konkrétních přijatých plněních a žalobce byl vyzván, aby prokázal, že konkrétní zprostředkovatelské služby přijal a daňové doklady byly vystaveny plátcem daně.

Žalobce byl správcem daně dne 11. 4. 2011 vyzván, aby prokázal uskutečnění zprostředkování nákupu jatečných zvířat a zemědělských komodit od společnosti CITY LEAS s.r.o. dle předmětných faktur a doložil a jmenoval konkrétní obchodní transakce, které pro něj zprostředkoval P.K. a o jaké objemy nákupu a prodeje a dodavatele a odběratele se jednalo s odkazem na konkrétní faktury, a to s ohledem na zjištěné skutečnosti v rámci dožádání.

Žalobce se vyjádřil do protokolu o ústním jednání dne 2. 5. 2011. Uvedl, že v měsících leden až březen prováděl zprostředkovatelskou činnost nákupu a prodeje hospodářských zvířat pro F.P.. Faktury za zprostředkování od společnosti CITY LEAS s.r.o. a od P.K. byly účtovány do jeho výdajů, ale nákupy byly realizovány pro uvedeného odběratele. Ke zprostředkovaným obchodům předložil žalobce soupis, ve kterém mimo jiné uvádí, které obchody měly být zprostředkovány K. a Ch.

Správce daně konkrétně označené obchodní partnery žalobce případně jejich zástupce vyslechl jako svědky. Například J.H. uvedl, že se žalobcem uzavřel několik obchodů, jednal se žalobcem přímo. Úhrada za zboží se děla převodem. Ch. nezná. Ve stejném smyslu se vyjádřil P.H., člen představenstva Osecké zemědělské a obchodní společnosti. Obchody sjednával zootechnik N.. O způsobu prodeje skotu Zemědělského družstva Libín vypovídala J.S., ta obchody domlouvala se žalobcem. Odvoz zvířat byl zajišťován například vozidly společnosti Maso Planá, Ch. nezná. Shodně se vyjádřil svědek P.K. ze společnosti Agrospol Drahotěšice. Svědek L.T. Ch. nezná a se žalobcem jednal vždy osobně. Z 1. jihočeské zemědělské a.s. vypovídala jako svědkyně V.D., které jméno Ch. nic neříkalo a žádné obchody se žalobcem nikdo nezprostředkoval. Svědkyně M.S. ze Zemědělského družstva Krč kontaktoval žalobce sám a projevil zájem o koupi hospodářských zvířat. J.B. předložil doklady ohledně obchodů uskutečněných se žalobcem. Svědek sám sjednával tyto obchody, nepůsobil žádný zprostředkovatel. Ani člen představenstva Zemědělského družstva Břeží F.M., Ing. Ch. nezná, dodávky hospodářských zvířat společnost vždy dojednávala přímo se žalobcem. Shodně vyjádřil se Ing. V.N. působící ve společnosti BOVINTAGRO. Za společnost Agrostyl CZ byl vyslechnut jednatel Ing. P.K., i ten vyloučil zprostředkování prodeje hospodářských zvířat. Osobní jednání při obchodování se žalobcem nepotvrdil Ing. J.K.. Obchody zprostředkovány nebyly. Jméno Ing. Ch. slyšel svědek v den výslechu poprvé. Ing. M.K. ze Zemědělské společnosti Čerchov jméno Ing. Ch. neznala.

Ing. F.S. ze společnosti ZEMSPOL České Meziříčí uvedl, že obchody sjednával se žalobcem, ten zajišťoval si odvoz, platba probíhala v hotovosti. O Ing. Ch. uvedl, že to je zřejmě ta paní, která žalobce doporučila, ale svědek mluvil výlučně se žalobcem.

Ing. I.Ch. uvedla, že se žalobcem se zná asi 10 let. Při zprostředkovatelské činnosti jednala sama za sebe, nikoli za společnosti TADORNA a ALISY, žalobce nic netušil. Asi 10 faktur vyhotovila na odběratele Ing. K.. Údaje uvedené na policii o fiktivních fakturách vyhotovených na příkaz K. popřela. Prázdné doklady žalobci nezasílala. Pro žalobce zprostředkovávala obchody, jimiž byl prodej zemědělských komodit. Doklady předložené při jednání vystavila. Úhrada podle těchto faktur proběhla hotově. Ing. K. žádné faktury nepředložila. Uvedla, že zprostředkovala obchody s konkrétními společnostmi, jejichž zástupci byli v řízení vyslechnuti jako svědci.

Svědék Ing. P.K. působil v letech 2008 a 2009 K+K Břilice – Gigant. Vyjádřil se k tvorbě ceny za prodaná zvířata. Měl provizi z prodeje od mateřské firmy. Zprostředkovával nákup od dodavatelů a poskytoval informace o možnosti obchodu. Tyto informace měl v rámci celé republiky. Účetnictví bylo svědkovi odcizeno. Ing. Ch. byla obchodním partnerem. Svědek nepojal podezření, že se účastní fiktivních obchodů. Žalobce nemá nic společného se vztahem mezi svědkem a Ing. Ch.. Žalobci poskytoval zprostředkovatelské služby spočívající ve fundované znalosti prostředí vyplývající z přístupu k informacím o hospodářských zvířatech. Zprostředkovatelská smlouva je ve spise založena. O provizi uvedl, že ta zahrnuje úhradu nákladů spojených se zprostředkováním.

Svědék Ing. J.K. uvedl, že Ing. P.K. vykonával funkci hlavního zootechnika. Nebylo mu známo, že žalobce vyplácí Ing. K. nějakou provizi. Ing. K. ve funkci hlavního zootechnika zařizoval prodej skotu žalobci, za společnost jednal právě Ing. K., nečinil tak svědek. Svou činností Ing. K. poškozoval společnost, což vedlo k tomu, že po těchto událostech s ním byl okamžitě ukončen pracovní poměr. Svědek L.Č. ze společnosti ZEMSPOL České Meziříčí potvrdil, že Ing. Ch. zná, kontaktovala je telefonicky se sdělením, že je zprostředkovatelkou nákupu zvířat a působí pro žalobce. Zjišťovala ceny zvířat. S Ing. Ch. se svědek setkal dvakrát, nejprve jednal s Ing. Ch. a poté uzavíral kontrakty se žalobcem.

Spis obsahuje úřední záznam pořizovaný Policií ČR o podaném vysvětlení Ing. I.Ch.. Bylo tak učiněno v záležitosti trestní věci Ing. K. Ing. Ch. k působení ve společnosti CITY LEAS uvedla, že je tam jediným jednatelem a společníkem od roku 1995, společnost nevyvíjí žádnou činnost, nepodává daňová přiznání, účetnictví není vedeno. Na tuto společnost vystavila falešné faktury pro Ing. P.K., ty nezaúčtovala. Z každé faktury požadovala provizi ve výši daně z přidané hodnoty. Provizi Ing. K. zaplatil. Ing. J.K. se žalobkyní jednal telefonicky a požadoval zaplatit peníze za dobytek a byl informován o tom, že tak učiní Ing. K. Pro žalobce zprostředkovávala prodej zvířat po celé republice. Na žalobce jako odběratele vystavila dle příkazu Ing. K. faktury orazítkované falešným razítkem a opatřené falešným podpisem.

O výsledku daňové kontroly byly pořizeny zprávy vztahující se ke zdaňovacímu období roku 2008 a 2009. Důkazy opatřené ke zprostředkování Ing. K. byly zhodnoceny tak, že pochybnosti správce daně o nákladech za zprostředkování obchodů nebyly vyvráceny. Žádná zprostředkovatelská smlouva mezi žalobcem a Ing. Ch. doložena nebyla. Měla být

sjednána ústně. Předmětem fakturace byla fiktivní plnění. Součástí zprávy o daňové kontrole je vyjádření žalobce ke kontrolnímu zjištění.

Následovalo vydání dodatečných platebních výměrů na daň z příjmů fyzických osob za rok 2008 a 2009, proti nimž se žalobce odvolal z důvodů obdobných žalobním bodům.

Odvolání bylo projednáno napadeným rozhodnutím, tak, že odvolání bylo zamítnuto, neboť žalobce neprokázal a nedoložil, že uvedené výdaje za zprostředkovatelské služby ve výši 1.722.663 Kč sloužily k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů dle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Na základě výsledku dožádání vznikly pochybnosti o nákladech za zprostředkování služeb, jak jsou deklarovány v daňových dokladech. Žalobce předložil soupisy, podle kterých mělo v konkrétních případech dojít ke zprostředkování Ing. K. a Ing. Ch. V zájmu ověření tohoto tvrzení bylo vyslechnuto 35 svědků. Dále byli vyslechnuti J.D. a L.Č.a zprostředkovatelé. Finanční úřad v Třeboni vyslechl Ing. J.K., zaměstnavatele Ing. K.. Hodnocení důkazů obsažených ve zprávách o daňové kontrole bylo zhodnoceno jako správné a zprostředkování prokázáno nebylo. Jako správné je nahlíženo hodnocení svědecké výpovědi L.Č., vedle kterého je tu výpověď Ing. F.S., který se vyjádřil v tom smyslu, že obchody sjednával sám osobně. Potvrdil pouze, že Ing. Ch. mohla pro daňový subjekt poskytnout informaci o tom, že ZEMSPOL České Meziříčí prodává hospodářská zvířata. Výpovědi svědka L.Č. nebylo prokázáno uskutečnění zprostředkování Ing. Ch. pro společnost ZEMSPOL. Při hodnocení výpovědi Ing. Ch. bylo vycházeno z jejího vysvětlení učiněné v trestním řízení. Toto vysvětlení bylo učiněno před zahájením daňové kontroly. Svědkyni byla dána možnost vyjádřit se v průběhu řízení. Svědkyně uvedla, že dle pokynu Ing. K. vystavovala fiktivní faktury. Konkrétní faktury blíže nekonkretizovala, ve výpovědi jsou rozpory, které se vztahují i k průběhu jí tvrzeného zprostředkování, proto se uzavírá, že výpověď Ing. Ch. není věrohodná. Za společnost CITY LEAS Ing. Ch., která působila jako jednatelka, vystavovala fiktivní faktury. Nebylo prokázáno, že k faktickému plnění došlo a žalobce je přijal.

Žalobce nevyvrátil pochybnosti správce daně o tom, že Ing. K. zprostředkoval obchody tak, jak jsou deklarovány daňovými doklady. Ing. K. prodával žalobci zvířata svého zaměstnavatele jako zaměstnance z titulu své pracovní pozice hlavního zootechnika. Sjednávání veškerých obchodů a stanovení cen patřilo do jeho pracovní náplně. Výdaje byly uplatňovány na základě samostatných faktur Ing. K. za zprostředkovatelské služby. V průběhu daňové kontroly nebyly předloženy žádné doklady dosvědčující zprostředkování služeb pro žalobce Ing. K. Nelze ověřit, co konkrétně bylo zprostředkováno a jaká provize měla zprostředkovateli náležet. Nepostačuje prokázání zprostředkování, ale je nezbytné doložit, že služby byly reálně použity, což z výpovědi Ing. K. neplyne. O tvrzení žalobce o podvodném jednání Ing. Ch. a Ing. K. se poukazuje na rozpor, jestliže žalobce tvrdil, že doklady vystavené uvedenými osobami byly v pořádku a byl důvod provizi uhradit. Náklady byly vyloučeny z důvodu, že nebylo prokázáno faktické přijetí předmětných služeb. Ze spisového materiálu vyplývají objektivní skutečnosti nasvědčující tomu, že posuzovaný případ nese znaky podvodného jednání, o kterém daňový subjekt musel nebo měl vědět.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem řízení bylo učiněno rozhodnutí v záležitosti neuznání nákladů za zprostředkování obchodů v letech 2008 a 2009. Žalobními výhradami je napadeno hodnocení důkazů o žalobcově tvrzení o zprostředkování obchodů jatečnými zvířaty Ing. P.K. a Ing. I.Ch. a dále hodnocení dokladů vystavených společností CITY LEAS.

Úvaha žalobce o tom, že Ing. P.K. poskytl žalobci zprostředkovatelské služby a tím vznikl důvod tyto služby uhradit, žalobce opírá o výpověď Ing. P.K. a jím vystavené faktury. Jiná argumentace o zprostředkovatelských službách Ing. K. v žalobě obsažena není. Naproti tomu žalovaný vyšel z výpovědi Ing. K. ze společnosti K+K Břilice- Gigant, který je statutárním zástupcem tohoto subjektu. Výpověď svědka Ing. K. a Ing. K. jsou ve shodě, oběma svědky bylo uváděno, že Ing. K. působil ve společnosti K+K Břilice- Gigant jako hlavní zootechnik a do jeho pracovní náplně patřilo zajišťovat prodej hospodářských zvířat. Na Ing. K. bylo mimo jiné dojednat i podmínky takového prodeje. Byl-li Ing. K. účasten uzavírání kupních smluv o prodeji zvířat vlastnický náležejících společnosti K+K Břilice- Gigant, pak jednalo se o smluvní vztah mezi označenou společností a žalobcem, kdy Ing. K. společnost K+K Břilice- Gigant zastupoval právě z titulu svého pracovního zařazení u označené společnosti a nejednal a ani nemohl jednat svým jménem. Při zajišťování těchto obchodů nepůsobil proto jako zprostředkovatel, kromě toho je známo, že společnost K+K Břilice- Gigant působí v daném oboru desítky let a žalobce s touto společností běžně obchodoval, a tudíž žádné zprostředkování nebylo zapotřebí. Ing. K. působil jako zaměstnanec společnosti K+K Břilice- Gigant, při zajišťování prodeje nakládal majetkem svého zaměstnavatele, nevystupoval jako soukromá osoba-zprostředkovatel, proto mu v souvislosti s prodejem majetku zaměstnavatele nevznikl žádný nárok na jakoukoli odměnu vyplacenou žalobcem. Při řádném plnění pracovních povinností zaměstnance je tudíž předpoklad, že zaměstnanec dostojí svým povinnostem vůči zaměstnavateli a nebude zapotřebí, aby při zajišťování odbytu hospodářských zvířat přijímal odměny od subjektů, které zvířata nakupovaly.

Fakturami vystavenými za zprostředkovatelské služby lze takové zprostředkování prokázat výlučně tehdy, byla-li služba realizována. V souzené věci tomu tak není, protože žádného zprostředkování mezi zaměstnancem společnosti K+K Břilice- Gigant a žalobcem zapotřebí nebylo. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí předložené faktury zhodnotil, poukázal na rozpory zjištěné při daňové kontrole, například vztahující se k době fakturace a skutečného uzavření kupních smluv. Nekorespondují-li faktury s uskutečněným plněním, pak nelze fakturaci Ing. K. úspěšně argumentovat.

Okolnost, že Ing. P.K. měl rozhodovací pravomoci při obchodování s majetkem svého zaměstnavatele, neznamena, že ten mohl při prodeji majetku zaměstnavatele vystupovat jako zprostředkovatel. Ing. K. ve svém pracovním postavení plnil povinnosti zaměstnance ve smyslu pracovního práva a tyto povinnosti měl plnit řádně, při plnění těchto povinností si nesměl počínat jako soukromá osoba. Ing. K. rozhodoval o majetku svého zaměstnavatele a v zájmu plnění pracovních povinností bylo na něm, aby volil vhodné obchodní partnery a stanovil cenu prodáváných hospodářských zvířat v zájmu svého zaměstnavatele. Je absurdní tvrdit, že zaměstnanec, který je nadán svým zaměstnavatelem určitými pravomoci působí současně jako soukromá podnikající osoba v pozici zprostředkovatele.

Jiných zprostředkovatelských aktivit Ing. K. pro žalobce se žalobce v žalobě nedovolává. Soud poznamenává, že žalovaný se zabýval i další tvrzenou zprostředkovatelskou

činností Ing. K. Pro ten účel byli vyslechnuti svědci, kteří žádné zprostředkování nepotvrdili. V napadeném rozhodnutí odkazuje se konkrétně na výpověď předsedy představenstva společnosti Vrčeňská zemědělská.

Důkazy konkretizovanými v žalobě nebylo prokázáno, že Ing. K. pro žalobce zprostředkoval obchodování se společnostmi K+K Břilice-Gigant ani jiné obchody žalobce. Důkazy uvedené v žalobě byly hodnoceny zcela správně a v souvislosti s dalšími svědeckými výpověďmi a písemnostmi založenými v daňovém spise. Stalo se tak v souladu se zásadou o způsobu hodnocení důkazů podle § 8 odst. 1 daňového řádu a žalovaný podle § 92 odst. 7 téhož předpisu dostal své povinnosti určit, že přijetí tvrzených služeb za prokázané nepovažuje a na základě jakých důkazních prostředků tak učinil. To se projevilo v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Je-li předpokladem nároku na uplatnění nákladů prokázat, že uvedené náklady sloužily k dosažení zajištění a udržení zdanitelných příjmů dle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, tak za situace, kdy Ing. K. prodával žalobci hospodářská zvířata jménem svého zaměstnavatele, nebylo zapotřebí žádného zprostředkování mezi žalobcem a zástupcem zaměstnavatele. Zaměstnanec společnosti K+K Břilice-Gigant tudíž žádnou službu žalobci jako podnikatelský subjekt neposkytl. Ing. K. nemohl vystupovat jako dvojediná osoba, jednak jako zaměstnanec při nakládání cizím majetkem, jednak jako zprostředkovatel při obchodování s těmiž věcmi náležejícími zaměstnavateli. Nutno poznamenat, že zaměstnavatel s Ing. K. okamžitě ukončil pracovní poměr pro porušování pracovních povinností. Žalobci tudíž nevznikl z tohoto tvrzeného právního vztahu žádný náklad podřaditelný prve uvedené právní normě.

Důkazní prostředky vyjmenované na straně 6-7 žaloby citované pod body 1 až 6 byly předmětem hodnocení v zájmu zjištění, zda byly odstraněny pochybnosti správce daně o tom, že žalobce přijal zprostředkovatelské služby od Ing. Ch. Z uvedených výpovědí však vůbec nevyplývá, že Ing. Ch. se na uzavřených obchodech podílela, jak je tvrzeno v žalobě. Naopak je zcela správná úvaha žalobce o tom, že výpovědi šesti označených svědků zprostředkování Ing. Ch. neprokazují. Všichni vyjmenovaní svědci kromě Ing. J.K. naopak potvrdili, že obchody se žalobcem sjednávali si sami. Žádný z těchto pěti svědků nebyl schopen potvrdit, že mělo se jednat o Ing. Ch. Skutečnost, že jméno Ing. Ch. svědkyni B.D. něco říká, neznámá, že jde o zprostředkování, jestliže svědkyně výslovně uvedla, že obchody zajišťovala sama. Z toho je naopak zřejmé, že žádného zprostředkovatele při uzavírání obchodních případů se žalobcem nebylo zapotřebí. Svědek Ing. F.S. rovněž nepotvrdil, že paní, která doporučila žalobce, je totožná s Ing. Ch. Svědek Ing. K. se vyjadřoval ke sjednávání obchodů, kde jeho společnost zastupoval Ing. P.K., jak se uvádí v předchozí pasáži rozsudku, nešlo o Ing. Ch. Svědek P.K. pouze nevyloučil, že někdo třetí mohl zatelefonovat, nicméně i ten jednal se svým odběratelem přímo. Účast Ing. Ch. na obchodování žalobce nepotvrdil ani svědek P.N., jestliže uvedl, že nemůže vyloučit, že její jméno se někdy objevilo. Zodpovězení telefonického dotazu blíže neidentifikované ženy ještě neprokazuje, že šlo o zprostředkování Ing. Ch. zejména za situace, kdy s odběratelem bylo jednáno přímo. Jestliže přijetí zprostředkovatelských služeb nebylo prokázáno, nelze na výdaj uvedený v těchto fakturách nahlížet jako výdaj daňový.

Ze spisu a z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že nejprve bylo vyslechnuto 35 svědků, dále byl respektován žalobcův návrh na doplnění řízení a bylo vyslechnuto dalších

5 svědků. Všechny tyto důkazy byly hodnoceny v souladu s požadavky § 8 odst. 1 daňového řádu, jak v jednotlivostech, tak ve svém souhrnu, k dispozici byl žalobcem sestavený přehled dodavatelů a daňové doklady. Zprostředkovatelská smlouva mezi žalobcem a Ing. Ch. předložena v písemné podobě nebyla. Jestliže ze svědeckých výpovědí vyplývá, že jednotlivé obchody byly dojednávány bez ingerence třetích osob, pak skutkové zjištění žalovaného o tom, že žalobce žádné zprostředkovatelské služby od Ing. Ch. nepřijal.

Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí reagoval na shodné námitky žalobce dovolávající se výpovědi uvedených svědků, každou z výpovědí popsal a uvedl, co ve vztahu k tvrzenému zprostředkování ze svědecké výpovědi plyne. Naopak uvedení svědci uvedli, že jednotlivé obchody se žalobcem vyřizovali sami bez účasti třetí osoby.

Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2007 čj. 8Afs 59/2005-83 na souzenou věc vůbec nedopadá, protože naopak finanční orgány si počínaly tak, aby skutkový stav zjistily co nejpřesněji a okolnost, že žalobci se navrženými důkazními prostředky ve formě svědeckých výpovědí nepodařilo zprostředkování Ing. Ch. prokázat, neznamená, že si nepočínaly v zájmu žalobce případné nejasnosti odstranit. Jestliže svědci zprostředkování Ing. Ch. nepotvrdili, nejedná se tu o přetrvávající nejasnosti, ale o stav, kdy navrženými důkazy nebyly pochybnosti správce daně odstraněny a přijetí zprostředkovatelských služeb od Ing. Ch., nebylo prokázáno. Právě se zřetelem k tomu, co svědci uvedli a s čím byl žalobce obeznámen, nemůže být rozhodnutí vydané v této věci překvapivé. Žalobce se k provedeným důkazům vyjadřoval a navrhl doplnění důkazního řízení.

K argumentaci žalobce o tom, že zprostředkovatelská činnost Ing. Ch. je prokázána výpovědí svědka Č., je nutno poznamenat, že to je jediný svědek, který tvrzení žalobce o zprostředkování obchodů Ing. Ch. potvrdil. L.Č. byl bývalým zaměstnancem společnosti ZEMSPOL České Meziříčí a jeho výpověď je vyvrácená svědectvím předsedy představenstva označené společnosti Ing. F.S.. Byl to právě předseda představenstva, kdo dojednával obchody se žalobcem a nebyl to svědek Č. kdo byl oprávněn ke sjednávání obchodů. Okolnost, že společnost ZEMSPOL prodává hospodářská zvířata, byla známá, protože část stáda byla likvidována a obchodní partneři projevovali zájem zvířata nakoupit. Již z toho důvodu žádného zprostředkování zapotřebí nebylo. Je třeba zdůraznit, že svědek se na prodeji zvířat nepodílel a činil tak předseda představenstva sám. Jestliže finanční orgány svědku Č. neuvěřily, pak takové hodnocení svědecké výpovědi v kontextu s výpovědí svědka Ing. S. a toho, co vyplynulo z dalších svědeckých výpovědí, je zcela správné. Svědeckou výpověď L.Č. proto není prokázáno, že Ing. Ch. dodala žalobci zprostředkovatelské služby, jím využitě při nákupu hospodářských zvířat.

Podle vyjádření předsedy představenstva společnosti ZEMSPOL L.Č. neuzavíral obchody jménem této společnosti, naopak činil tak předseda představenstva sám, pak tvrzení L.Č. o tom, že nejprve jednal s Ing. Ch. a následně se žalobcem není pravdivé. To vyvrací prve uvedené svědectví Ing. S. Právě proto, že je tu svědecká výpověď předsedy představenstva společnosti ZEMSPOL, má za následek, že na výpověď svědka Č. nelze nahlížet jinak než jako nevěrohodnou.

Rovněž svědecká výpověď Ing. I.Ch. byla finančními orgány zcela správně hodnocená jako nevěrohodná. V žalobě je citována výpověď této svědkyně učiněná v průběhu daňové

kontroly. Ta však neodpovídá tomu, co tato svědkyně uvedla před policejním orgánem. Tvzení svědkyně, že zprostředkovala konkrétně specifikované obchody, vyvrací svědecké výpovědi osob hospodářská zvířata prodávající či jednající za jednotlivé právnické osoby. Je-li tvzení svědkyně vyvráceno všemi svědky jednajícími za sebe či společnosti jak jsou vyjmenovány na straně 8 - 9 žaloby, pak nelze tvzení Ing. Ch. o zprostředkování obchodů uvěřit. Kromě toho se svědkyně omezila pouze na to, že zprostředkovala tyto obchody, nic bližšího k tomuto obchodování neuvedla ani nedoložila. Nepostačuje obecné tvzení o tom, jaké má znalosti či kontakty, případně že se žalobcem se zná. Svědkové S. a D. případně jeho manželka výslovně uvedli, že se žalobcem sjednávali jednotlivé obchody sami. Svědek Ing. K., jednatel společnosti AGROSTYL, uvedl, že obchody sjednával se žalobcem telefonicky, dělo se tak bez zprostředkování třetí osoby, prodej 13 kusů dobytka sjednal Ing. K. se žalobcem sám, Ing. Ch. nezná, jméno při podání svědecké výpovědi slyšel poprvé. Jako zástupce společnosti Osecká zemědělská za obchodní společnost byl vyslechnut svědek H. který nepotvrdil, že by Ing. Ch. znal, případně s ní jednal. Do jeho obchodování nebyla zainteresována žádná třetí osoba. S nikým jiným kromě žalobce nejednal. Ke způsobu obchodování společnosti BOVINTAGRO byl vyslechnut svědek Ing. N., který rovněž vyloučil jakékoli zprostředkování Ing. Ch.. Naopak veškeré obchody za společnost byly dojednávány přímo se žalobcem. Svědek M. předseda představenstva Zemědělského družstva Březí uvedl, že obchody se žalobcem dojednávávala zootechnická družstva, Ing. Ch. nezná. Obchod mezi družstvem a žalobcem probíhal tak, že žalobce se osobně do družstva dostavil a obchody byly sjednány na místě. Svědek B. předložil jediný doklad, podle kterého 10. 12. 2009 prodal žalobci 5 zástavních telat. Svědek M. jednající za společnost SVOM uvedl, že Ing. Ch. nezná. Shodně se vyjádřil svědek S., vyslechnutý k obchodování se Zemědělským družstvem Krč. Svědek J.H., uvedený v žalobcově seznamu dodavatelů zprostředkovaných Ing. Ch. uvedl, že o ní nikdy neslyšel, Ing. Ch. nezná svědek G., ani svědkyně S. vyslechnutá za společnost Zemědělské družstvo Libín. Ta uvedla, že se žalobcem vždy o obchodech jednala přímo či telefonicky bez prostřednictví třetí osoby. Za Agrosopol-Drahotěšice uzavíral kupní smlouvy se žalobcem Ing. K.. Dělo se tak zpravidla na základě telefonem učiněné dohody, Ing. Ch. nezná. Svědek vždy se žalobcem projednal celý prodej, což zahrnuje předání zvířat, stanovení ceny, předání dodacích listů, zaslání vystavených faktur poštou. Úhrada probíhala bankovním převodem. Třetí osoba se nikdy na uzavření obchodů nepodílela. S Ing. Ch. družstvo neobchodovalo, krávy a skot prodával žalobci též svědek T., který uvedl, že neví o koho se jedná, bylo-li mu předestřeno jméno Ing. Iva Ch. Shodně vypověděl svědek K., který se výslovně vyjádřil, že Ing. Ch. nezná, nikdy s ní nejednal. Shodně vypověděl svědek K., B.. Jméno Ing. Ch. neříkalo nic svědkyni D. působící ve společnosti 1. Jihočeská zemědělská a.s. Zástavový skot prodával žalobci svědek P., ani ten Ing. Ch. nezná. Stejnou výpověď učinila svědkyně P. svědkyně K. za Zemědělskou společnost Čerchov. Ani další ve spise založené svědecké výpovědi zprostředkování nedokládají.

Jestliže správce daně vyslechl jako svědky osoby uvedené v seznamu žalobcem vyhotoveném, kdy ke sjednání obchodů došlo na základě zprostředkování Ing. Ch., a tito svědkové jakékoli zprostředkování vyvrátili a vesměs Ing. Ch. neznali, pak nelze uvěřit tvzení Ing.Ch. o tom, že jednotlivé obchodní případy zprostředkovala. Výpověď Ing. Ch. proto poskytnutí zprostředkovatelských služeb neprokazuje, naopak toto tvzení je vyvráceno ve spise založenými výpověďmi svědků. Důkaz ve formě svědecké výpovědi Ing. Ch. byl hodnocen v souvislosti s právě uvedenými výpověďmi svědků a skutkové zjištění o tom, že ke zprostředkování Ing. Ch. nedošlo, odpovídá spisové dokumentaci a hodnocení důkazů je zcela logické a v souladu se zásadou plynoucí z § 8 odst. 1 daňového řádu.

Výpověď svědkyně Ing. Ch. je nevěrohodná i ve vztahu k tomu, co uvedla o daňových dokladech vystavených společností CITY LEAS. Vedle této svědecké výpovědi je ve spise založen úřední záznam o vysvětlení učiněné Ing. Ch. dne 3. 5. 2010 na policii. Ing. Ch. výslovně uvedla, že na pokyn Ing. K. vystavovala fiktivní faktury, kdy za tuto činnost obdržela odměnu odpovídající dani z přidané hodnoty. Doklady opatřila falešným razítkem a falešným podpisem. Odměnu přijímala na účet své dcery. Z podání vysvětlení u policie vyplývá, že Ing. Ch. byla jediným jednatelem a společníkem společnosti CITY LEAS. Tato společnost od roku 1995 nepodává daňové přiznání, Ing. Ch. nevedla žádné účetnictví.

Soud uzavírá, že jestliže faktury vystavené společností CITY LEAS byly fakturami fiktivními, vyhotovenými jednatelkou společnosti Ing. Ch. na pokyn Ing. K., pak tyto fiktivní daňové doklady neodpovídají skutečnosti a nemohou sloužit jako důkaz prokazující poskytnutí služby ve formě zprostředkování. Je zcela zjevné, že tyto doklady byly vystaveny v zájmu obejití daňových povinností žalobcem za tvrzené služby. Jestliže žádné služby na základě těchto faktur pro žalobce provedeny nebyly, šlo o fiktivní faktury Ing. Ch. vystavené na pokyn Ing. K. pak se nejedná o náklady, které by žalobce využil pro svou podnikatelskou činnost. Ing. Ch. se vyjádřila tak, že od roku 1995 žádné účetnictví této společnosti nevede, daňová přiznání nepodává a faktury vystavené pro žalobce touto společností neodpovídaly skutečnosti. Fiktivními fakturami nelze prokázat skutečné poskytnutí služeb společností CITY LEAS žalobci. Ing. Ch. daňové doklady společnosti CITY LEAS označila jako fiktivní, byly vysloveny na pokyn Ing. K., proto nemohou odpovídat skutečnosti, a tudíž neprokazují, že společnost CITY LEAS jakékoli služby žalobci poskytla, tím spíše za situace, kdy je v podstatě od roku 1995 nekontaktní.

Bylo-li prokázáno, že faktury uvedené společností jsou fiktivní, pak nelze žalobci přisvědčit o tom, že na základě fiktivních dokladů může být uplatněn náklad. Na fiktivní doklady nelze nahlížet jako na doklady řádné, přičemž okolnost, že na základě těchto dokladů nebyly žalobci poskytnuty žádné služby, byla při daňové kontrole spolehlivě prokázána.

Soud nesdílí názor, že dokazování v žalobcově věci je neúplné. Především vedle daňových dokladů a některých písemností, například zprostředkovatelskou smlouvou uzavřenou s Ing. K., nebylo poskytování zprostředkovatelských služeb prokázáno. Správce daně vyslechl všechny osoby a zástupce právnických osob, o kterých žalobce tvrdil, že k navázání obchodních vztahů došlo přičiněním zprostředkovatelů Ing. K. a Ing. Ch.. Dostal proto povinnosti vyplývající z § 92 odst. 2 daňového řádu dbát o to, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji. Z ustanovení § 92 zákona o dokazování nevyplývá, že správce daně by byl povinen provést veškeré navržené důkazní prostředky. Takový postup by ostatně neodpovídal požadavku podle § 5 odst. 3 zákona sledující dosáhnout cíle správy daní. Jestliže vyslechnutí svědkové vyvrátili, že k navázání obchodních vztahů se žalobcem došlo za přičinění zprostředkovatelů, pak není zapotřebí provádět další dokazování o zprostředkování. Jestliže zprostředkování pro žalobce Ing. K. a Ing. Ch. prokázáno není, pak nebyl žádný důvod k vyplácení zprostředkovatelské provize. Nezbyvá než zopakovat, že svědci uvedli, že obchodní případy uzavírali sami, Ing. Ch. neznali, někteří výslovně uvedli, že o ní nikdy neslyšeli. Ing. K. jednal jménem svého zaměstnavatele a nikoli jako zprostředkovatel. Důkazní řízení proto soud hodnotí jako úplné, zcela jednoznačně osvědčující, že k žádnému zprostředkování nedošlo, a proto nebylo zapotřebí důkazní řízení doplňovat trestním spisem v trestní věci Ing. P.K.. Právě z důvodu,

že je spolehlivě prokázáno, že k žádnému zprostředkování obchodů žalobce nedošlo, nebylo zapotřebí řízení doplňovat, ať již trestním rozsudkem či spisem v trestní věci Ing. P.K..

Nedůvodná je žalobní argumentace odkazem na možné dokumenty osvědčující poskytování provizí pro Ing. K. za zprostředkování obchodů se společností K+K Brilice-Gigant. V souzené věci však nejde o zprostředkování obchodů se společností K+K Brilice-Gigant, ale jde o zprostředkování mezi žalobcem a jeho dodavatelem. Nejde tu o zajištění obchodů mezi dodavatelem dodávajícími své zboží společnosti K+K Brilice-Gigant. Tyto důkazy se vztahují k právním vztahům mezi jinými subjekty.

Soud shrnuje, že v průběhu řízení byli vyslechnuti všichni žalobcem navržení svědci v zájmu prokázání, došlo-li ke zprostředkování konkrétních obchodů, kdy služby měli poskytnout Ing. K. Ing. Ch. za společnost CITY LEAS. Těmito důkazy je přijetí zprostředkovatelských služeb tvrzených žalobcem vyvráceno. Nebylo proto zapotřebí řízení doplnit dle požadavku žalobce jak uvádí se ad. 2 žaloby. Žalovaný se s neprovedením navrženého důkazního prostředku vypořádal a učinil tak zcela dostačujícím způsobem.

Neprovedení žalobcem navrženého důkazu, trestním spisem Ing. K., není žádným procesním pochybením, protože je naprosto spolehlivě prokázáno, že žalobce zprostředkovatelské služby nepřijal a za účelem zjištění, zda zprostředkovatelské služby byly reálně poskytnuty, vyslechl všechny žalobcem navržené svědky. Žalobcovi dodavatelé však žádné zprostředkování nepotvrdili a jak již bylo uvedeno výpovědi Ing. Ch. a svědka Č. byly hodnoceny zcela správně jako nevěrohodné. Ing. K. pak se žalobcem obchodoval jménem svého zaměstnavatele. Žalobcem navržené důkazy byly tudíž provedeny a důkaz trestním spisem Ing. K. za dané důkazní situace zapotřebí není.

Správce daně rovněž při kontrole zjistil, že žalobce zahrnul do výdajů mimo jiné částku 778.100 Kč za zprostředkování obchodů se zvířaty, které doložil fakturami od společnosti TADORNA, která byla zastupována Ing. I.Ch., a rovněž za rok 2009 zahrnul do výdajů částku 942.400 Kč za zprostředkování obchodů, které doložil fakturami od společnosti ALISY, kterou rovněž zastupovala Ing. I.Ch.. Dožádáním správce daně zjistil při místním šetření, že se v evidenci uvedených společností předmětné faktury nenachází a že předmětem jejich podnikání je výroba sportovních oděvů. Do protokolu jednatel společností J.S. uvedl, že s dobytím nikdy neobchodoval, žalobce nezná, předmětné faktury a pokladní doklady nikdy neviděl a nepodepsal. Při místním šetření ve společnosti TADORNA jednatel společnosti TADORNA uvedl, že se žalobcem nikdy nejednal, žádné úhrady od něj neobdržel, žalobce nezná. Jeho společnost se v roce 2009 nezabývala obchodem ani zprostředkováním nákupu jatečných zvířat. Ing. Ch. do protokolu uvedla, že se žalobci prokazovala falešnými plnými mocemi k zastupování společností TADORNA s.r.o. a ALISY s.r.o. a fyzickou osobu J.K.. Žalobci vystavila fiktivní faktury za zprostředkování na příkaz Ing. K. (na společnosti TADORNA a.s.r.o., ALISY s.r.o., CITY LEAS s.r.o. a fyzickou osobu J.K.), žalobce o tomto nevěděl. Ing. Ch. žalobci vystavila fiktivní faktury na základě příkazu Ing. K., které opatřila falešným razítkem a falešným podpisem, které Ing. K. odeslala poštou, nezaúčtovala je. Ohledně faktur, kde je jako dodavatel uvedena společnost ALISY s.r.o., platby proběhly přes účet její dcery. Přílohou faktur byly výdajové pokladní doklady, které dle Ing. Ch. vypisoval Ing. K. Ohledně přijetí plateb uvedla, že za uvedené společnosti přijímala některé platby v hotovosti, z nichž si ponechala provizi a zbytek uložila na účet Ing. K.. Z toho plyne závěr, že společnost TADORNA s.r.o. a ALISY s.r.o. i J.K. předmětné faktury za

zprostředkovatelské služby nevystavili, byly vystaveny Ing. Ch., která ovšem neměla oprávnění za ně jednat.

Správce daně vedl důkazní řízení za účelem ověření, zda zprostředkování bylo Ing. Ch. poskytnuto, v jakém rozsahu a zda vynaložené náklady za zprostředkování. Představovaly náklady na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů žalobce, neboť žalobce uplatnil do daňově uznatelných nákladů částky deklarované jako náklady za zprostředkování. Povinností žalobce bylo v daném případě prokázat, že zprostředkovatel vyvíjel pro něho zprostředkovatelskou činnost, tedy že jednal způsobem, který by mohl sloužit k zajištění uzavření smlouvy zájemce se třetími osobami. Ze shora uvedeného vyplývá, že ze strany Ing. K. i Ing. Ch. se ohledně prodeje skotu za uvedené společnosti jedná o nezákonnou činnost, neboť byly vystaveny fiktivní faktury, kterými nelze prokázat daňově uznatelné náklady. Na základě předložených faktur, tedy nelze uznat obchody, které byly zprostředkovány Ing. Ch. za společnost TADORNA s.r.o., ALISY s.r.o., CITY LEAS s.r.o. a J.K.. Správný je proto závěr správce daně, že předmětné faktury byly fiktivní, nebyly vystaveny na poskytnuté služby a dohodnutou cenu, ale na příkaz Ing. K.. Žalobce tedy neprokázal, za co uplatněné náklady vynaložil, tj. jaké konkrétní služby mu byly ve skutečnosti poskytnuty, neprokázal, zda mu byly fakticky poskytnuty ve fakturovaném rozsahu, ani nebyla jím prokázána návaznost uplatněných nákladů na konkrétní zdanitelné příjmy.

Soud proto uzavřel, že hodnocení důkazů odpovídá požadavkům § 8 odst. 1 daňového řádu, kdy byly posouzeny všechny důkazy jednotlivě i ve své souvislosti a bylo přihlédnuto ke všemu, co vyšlo při daňové kontrole najevo. Hodnocení důkazů není neobjektivní, zaujaté či selektivní, protože finanční orgány obou stupňů ve zprávě o daňové kontrole a napadeném rozhodnutí důkazy vypořádaly. Uvedly proč například svědkům Ing. Ch. a Č. neuvěřily na nevěrohodných svědeckých a daňových dokladech odporujících realitě, nelze skutkové zjištění stavět. Žalobcovo tvrzení prokázaly pouze označené dvě svědecké výpovědi. Svědek Ing. K. zajišťoval odbyt pro svého zaměstnavatele. Jiná zprostředkovatelská činnost, která měla být poskytována touto osobou, prokázána nebyla. Hodnocení svědeckých výpovědí nestojí na nepřesnostech či neurčitostech výpovědí svědků. Svědkové například vesměs Ing. Ch. neznali, případně nebyli schopni identifikovat, kdo byla žena, která u obchodního partnera žalobce činila telefonický dotaz. Jak již bylo uvedeno, důkaz trestním spisem Ing. K., nebylo zapotřebí provádět, jestliže byli svědci vyslechnuti obchodní partneři žalobce.

Napadené rozhodnutí není proto pro důvody v žalobě tvrzené vadné.

Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že právo na náhradu nákladů řízení úspěšný žalovaný nemá, protože i zastoupení žalovaného při jednání před soudem patří do jeho běžné administrativní činnosti a nic na tom nemění žádost žalobce projednat věc při ústním jednání. Takový požadavek žalobce je souladný s jeho procesními právy vyplývajícími z právní úpravy.

Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevili s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 15. dubna 2015

Předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v. r.

Za správnost vyhotovení :
Prázdna Jaroslava